

*

Αχμέτ Αλτάν: Οι νουβέλες του Θεού απλώς συμβαίνουν

Ο Αχμέτ Αλτάν έχει την ικανότητα να γράφει για πράγματα που έχουν γραφτεί χωρίς να επαναλαμβάνεται! Στο βιβλίο του **Το τελευταίο παιχνίδι** (εκδ. Ψυχογιός, μπφ Θάνος Ζαράγκαλης, σ.408) εμπλέκει τον έρωτα, τον Θεό, τη διαφθορά, το αίμα, την εξουσία. Τα ανακατεύει με τέτοιο τρόπο, που ο αναγνώστης σίγουρα διαβάζει κάτι ωραία διαφορετικό. Αναδεικνύει κάθε πιθανό συναίσθημα και η πλοκή, χωρίς να είναι φορτωμένη, ρέει δίχως προσκόμματα. Μια διαφορετική ιστορία μυστηρίου, με ανανεωμένα υλικά. Τον συναντήσαμε σε κεντρικό ξενοδοχείο. Η συζήτηση μαζί του ευχάριστη και ξεκούραστη.

Ο Αχμέτ Αλτάν δεν πιστεύει στον Θεό, αλλά γράφει ότι είναι μυθιστοριογράφος. Έτσι παραδέχεται τη σχέση λογοτεχνίας-Θεού για την οποία μίλησε με τον Χάουαρντ Τζέικομπσον. *Εάν υπάρχει είναι συνάδελφός μου. Πριν γίνει έγραψε τρία δοκίμια. Έγινε ευπώλητος ξαφνικά, αλλά δεν μπορούσε να εξηγήσει τι εννοούσε στους αναγνώστες του. Το αριστούργημά του είναι η ζωή αναφέρει. Κλισέ, αλλά δεν του το λέω. Προχωρά τον συλλογισμό του. Χρησιμοποίησε ασυνήθιστα εργαλεία για να το συνθέσει. Όπως η σύμπτωση. Μπορεί εύκολα να τη χρησιμοποιήσει και δεν μπορείς να διαφωνήσεις. Ο συγγραφέας πρέπει να εξηγεί αυτά που γράφει. Ο Θεός δεν το κάνει. Οι νουβέλες του απλώς συμβαίνουν.*

Χρησιμοποιώ πάλι κάτι από το βιβλίο του και του λέω ότι μόλις έφτιαξε τον άνθρωπο έγινε το μπεστ σέλερ. Δεν διαφωνεί, αλλά το έκανε αργά. *Ήταν βαρετός ο κόσμος. Μας έδωσε και τα αισθήματα τα οποία συγκρούονται μέσα μας. Σαν να υπάρχουν δύο άνθρωποι σε ένα άτομο.*

Κοιτώντας το εξώφυλλο του βιβλίου διακρίνω ένα πιόνι σκακιού και του εκφράζω την πεποίθησή μου ότι διαβάζοντάς το ένιωσα σαν να παρακολουθώ μια παρτίδα σκάκι. Χωρίς περιστροφές παραδέχεται πως δεν το είχε σκεφτεί έτσι. *Αν δύο άνδρες ποθούν την ίδια γυναίκα, είναι σαν παρτίδα σκάκι.* Είναι βέβαιος ότι δεν ήταν προσχεδιασμένο και ξεδιπλώνει την τεχνική του. *Δημιουργείς τον πρωταγωνιστή και μετά παίρ-*

νει τον δρόμο του. Δεν μπορείς να αποφασίσεις κάθε κίνηση του ήρωά σου. Είναι βαρετό.

Πέφτω στην παγίδα και βάζω την κρίση στη συζήτηση. Σε σχέση με το έργο του φυσικά. Συμφωνεί. Μια αλληγορία κατά κάποιον τρόπο. Οι ήρωες σκοτώνονται για τον θησαυρό χωρίς να ξέρουν ότι υπάρχει. Όπως οι πολιτικοί. Έχουν φιλοδοξία για το τίποτα. Μόνο να πάρουν την εξουσία. Με απασχολεί γιατί θέλουν τόσο την εξουσία.

Ξέρω ότι είναι πολιτικοποιημένος. Είναι μια ανταλλαγή σήμερα η πολιτική. Επιβιβαιώνει. Ναι. Προσπαθούν να χειραγωγήσουν τον κόσμο. Χρησιμοποιούν τα ΜΜΕ.

Έχω στο μυαλό μου ότι στο παρελθόν καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 18 μηνών για το συγγραφικό του έργο. Θέλω να μάθω αν υπάρχει ελευθερία έκφρασης στη λογοτεχνία. Αν μπορεί να γράψει ό,τι θέλει. Ναι, μπορώ. Πάντα το έκανα. Αν δεν το κάνεις, δεν γράφεις αυτό που θες τότε. Αν γράφεις, να γράφεις αυτό που σκέφτεσαι. Ειδιάλλως είναι απάτη. Αν υπάρχει τίμημα, θα το πληρώσω.

Αποκαλύπτει ότι δεν γράφει με σχέδιο. Απλώς περιμένω. Ξαφνικά τη νύχτα μου έρχεται κάτι. Αρχίζω και δεν σταματώ έως ότου να τελειώσω. Είναι ευχαρίστηση συγκρινόμενη μόνο με το σεξ. Του βάζω δύσκολα αναζητώντας τον καλό συγγραφέα. Δεν υπάρχει αντικειμενική απάντηση. Το πρώτο κριτήριο είναι ο χρόνος. Εάν είσαι καλός συγγραφέας θα αποφασιστεί στην πορεία του χρόνου. Αφού πεθάνεις δεν μπορείς να ξέρεις αν είσαι καλός.

Αθήνα

Αλέξανδρος Στεργιόπουλος